

opusdei.org

Na blagdan svetog Josemarie: „Naš rad, mjesto gdje Bog djeluje.“

Donosimo vam homiliju prelata
Opusa Dei na blagdan svetog
Josemarije i izabrane slike misa
slavljenih u nekoliko zemalja.

22.07.2017.

**Homilija monsinjora Fernanda
Ocariza, prelata Opusa Dei na
blagdan svetog Josemarije**

Bazilika Sv. Eugena, Rim, 26. lipnja 2017.

Kako se danas prisjećamo poruke univerzalnog poziva na svetost i apostolat kojega je Sv. Josemaria bio glasnogovornik tijekom svog zemaljskog života, naše je srce ispunjeno radošću i zahvalnošću našem Gospodinu.

Link na galeriju slika: <https://www.flickr.com/photos/opus-dei/35543415775...>

Zajednička molitva kako predlaže liturgija naglašava ovu istinu proglašenu od strane Drugog Vatikanskog Koncila i, navodeći svetog Josemariu, dodaje: „Odobrenje da po njegovu posredovanju i primjeru možemo, kroz naš svakodnevni život, biti oblikovani u sličnost Isusu, Tvome Sinu.“ Ova molitva na neki način sažima naš put na zemlji, da svakoga dana rastemo u

sličnosti s Isusom, kroz aktivnosti koje su nam poznate kao i rad.

Svjetlo vjere širi horizonte našeg rada, omogućuje nam da vidimo da je čovjek stvoren od Boga i smješten u „rajski vrt, da ga njeguje i pazi“ (Pos 2:15). Zemlja je povjerena čovjeku da bude obrađivana i njegovana svakoga dana, okruženje puno potencijala koje moramo otkriti i razvijati na slavu Božju i službu našoj braći.

Duh Sveti je zapravo veliki protagonist ovog puta prema svetosti u svakodnevnom životu. Kako je Sveti Pavao rekao Rimljanima u svojoj poslanici: „Primili ste Duha posinstva u kojem vapimo: "Aba, Oče!" To je krik, molitva koju Duh Sveti stavlja na naše usne i koju možemo ponavljati kroz dan, primjerice kada osjećamo umor u našem profesionalnom radu i kad u isto vrijeme moramo nastaviti raditi.

Znajući da smo djeca Božja ohrabruje nas na molitvu i služenje svima i da ne ostanemo ravnodušni prema onima koji pate u različitim situacijama kao što su nezaposlenost ili nesiguran posao.

Svjetlo Duha Svetoga vodi nas u susret Isusu koji nam izlazi u susret kao što je izašao tražiti prve učenike kraj Gecemanskog jezera. On ulazi u naš život jednako kako je ušao u lađu Petra i njegovih drugova. I taj isti brod koji je doživio profesionalni neuspjeh u povlačenju mreža u koje ništa nije bilo uhvaćeno, postaje Učiteljevo mjesto s kojeg propovijeda, mjesto s kojega otkriva misterije kraljevstva Božjeg. Štoviše, u toj istoj lađi započinje nadnaravna avantura, kojoj je prethodilo čudesno hvatanje riba. Kristova prisutnost preoblikuje naš rad, našu staru lađu u mjesto u kojem djeluje Bog. I to može biti učinjeno jednostavnom gestom ali punom milosrđa: pomažući kolegi

prema kojem gajimo nesklonost ali koji treba praktičan savjet kako bi dobro obavio svoj posao, ili možda posvećivanjem nekoliko minuta nekome za koga znamo da mu je potreban razgovor budući mu izraz lica odražava zabrinutost.

Gospodin nas traži da budemo instrumenti u njegovim rukama, da donosimo radost i sreću ovome svijetu koja mu je toliko potrebna. Upućuje nam isti poziv koji je uputio Petru: „Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov.“ (Lk 5:4). Mreže, ovoga puta, bacaju se na posao namočen Božanskom milošću tako da postaje mjesto kršćanskog svjedočanstva, iskrene pomoći našim kolegama i svim ljudima s kojima radimo. U tom smislu, možemo se podsjetiti poziva Pape Franje: „Kad vam se vaši napori da probudite vjeru kod vaših prijatelja čine uzaludni, kao noćni pothvati ribara, sjetite se da se s Isusom sve mijenja. Riječ Božja

ispunila je mreže i Riječ Božja čini misionarski rad učenika učinkovitim“ (Obraćanje, 22. rujna 2013.).

Duh Sveti koji boravi u nama, pokrenuti će nas, ako mu dopustimo, da izvezemo na pučinu, odnosno da krenemo prema onim apostolskim horizontima koji se otkrivaju svakoga dana, u obitelji, u nečijem profesionalnom okruženju, u našim odnosima s prijateljima i poznanicima. Čuda će se ponoviti kako kaže sveti Josemaria: „Kad je Isus krenuo na more sa svojim učenicima nije razmišljao samo o hvatanju riba. I tako kad mu je Petar pao do nogu i skrušeno ispovjedio: „Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!“ . Naš mu je Gospodin odgovorio: „Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!“ (Lk 5:10). U ovom novom ribarskom zadatku sva će snaga i učinkovitost Božja također biti priruci: apostoli su sredstva za

činjenje velikih čuda, usprkos njihovim osobnim slabostima (Prijatelj Božji, broj 261). I mi moramo biti apostoli, apostoli u usred rada i svih ljudskih stvarnosti koje nastojimo prinijeti Bogu.

Naša je Gospa Kraljica apostola, stoga je zazivamo u litanijama krunice. Zamolimo ju da nas nauči aktivno surađivati u misiji crkve za spasenje svijeta. To je bila težnja koju je sveti Josemaria čuvao u srcu: staviti Krista u centar i korijen svaki ljudske aktivnosti, u sjedinjenju sa čitavom crkvom: „*omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!*“